

Kunstenaar van de maand augustus 2023 :

Kees van Eekelen fotografie.

Fotografie is een veelzijdig medium. Vergeleken met de schilderkunst zijn er op sommige punten meer mogelijkheden, maar op andere punten duidelijke nadelen. Je hoeft niet je best te doen om je onderwerp precies weer te geven, maar het is des te moeilijker om de bedoeling ervan, en de sfeer eromheen, over het voetlicht te krijgen. De hedendaagse techniek van camera en computer geeft je in zekere zin een voorsprong op penseel en paletmes, maar evengoed is juist je vrijheid van weergave beperkt en zit je min of meer vast aan 'de fysieke werkelijkheid'.

Ik heb leren fotograferen via een fotoclub op de middelbare school. Naast het hanteren van de camera was er vooral de magie van de doka, waar het beeld in zwart-wit kwam opduiken op je velletje papier in de ontwikkelschaal. Ook toen al kon je experimenteren met verschillende belichtingen, ontwikkel- en afdruktechnieken.

Ik ging psychologie studeren in Nijmegen en vond een baan aan de universiteit. De fotografie raakte daarbij even wat in het slop. Maar zodra ik wat meer 'gesetteld' was kwam er weer een dokaatje. Ik heb geëxperimenteerd met kleurenafdrucken maar dat was een dure en tijdrovende zaak. En je kon er zelf niet veel aan sturen.

In het digitale tijdperk raakte ik in de ban van de nieuwe mogelijkheden van de moderne cameratechniek en fotoverwerking, En ik had nu ook een beetje geld voor dat soort dingen :-)

Toen we naar Millingen aan de Rijn verhuisden kwam er een duidelijke nadruk te liggen op natuurfotografie: landschappen, dieren, planten.

Sinds 10 jaar ben ik lid van een fotowerkgroep in Nijmegen (foto Roos). Daar kregen we opdrachten voor velerlei projecten, en werd je uitgenodigd om toch ook met onderwerpen en technieken, die niet zo zeer 'je ding' waren, aan de slag te gaan. Denk aan portretten, sport, macro, stads- en 'urban' fotografie, Van mijn

medecursisten maar vooral van de deskundige en inspirerende cursusleiding heb ik erg veel geleerd. Veel van mijn foto-werk vond zijn oorsprong in deze gezamenlijke verkenningen.

Omdat we van huis uit 'paarden-mensen' zijn, was het edele ros natuurlijk een onderwerp. Ik heb ook geprobeerd het begrip 'snelheid' in beeld te vangen. Veulens zijn erg fotogeniek.

Toen de Millingse scheepswerf was gestopt en stil lag, kreeg ik de gelegenheid om op het werfterrein foto's te maken. Ik heb nog nooit zoveel prachtig roest bij elkaar gezien.

Architectuur is een lastig maar aantrekkelijk onderwerp. Ik leefde me uit op een aantal fraaie nieuwe gebouwen van de Nijmeegse Universiteit.

Portretten zijn niet gemakkelijk. Behalve de uitdagingen wat betreft camera-instellingen, verlichting en achtergrond, is het zaak om mensen tot een natuurlijke pose te verleiden. Bij kinderen is dat nog moeilijker, die kun je maar het beste op de gevoelige plaat vastleggen als ze de fotograaf even vergeten zijn.

Vorig jaar maakten we een reis naar Zuid Afrika. Met drie dagen safari. Grote telelens mee, en genieten maar !!

Marjolijn Rigtering zette mij ertoe aan om wat meer met mijn natuurfotografie te gaan doen. Toen we vanuit de werkgroep de opdracht kregen voor een langlopend project,

koos ik voor de Gelderse Poort. Marjolijn heeft me daarbij met raad en daad bijgestaan en me gestimuleerd om het 'groot' aan te pakken, en ook een creatieve aanpak te gebruiken.

In de uiterwaarden van de Gelderse Poort had al decennia geleden de overgang van agrarisch naar natuurgebied plaatsgevonden. Wij waren goed thuis in dit gebied, waar je vrij kon struinen. Het mooiste was dat op een paardenrug!

Dat was natuurlijk ook een mooi onderwerp voor een fotograaf. Vooral de complete verandering die de seizoenen met zich meebrachten waren erg boeiend.

De afgelopen 5 jaar is er zand (en grind) gewonnen en werd de natuur in dit gebied volledig op zijn kop gezet. Waar er eerst nog veel grasland was, met runderen, paarden en weidevogels ontstond een waterlandschap. Het afgelopen jaar begint de natuur zich langzaam te herstellen en komen er meer aalscholvers, futen, reigers, zwanen. En de zeearend natuurlijk!!

Alles bij elkaar: de overgangen van de seizoenen, het werk rondom de zandwinning, en het herstel van de natuur, was een prachtig onderwerp voor een fotoserie.

Deze serie, die ik tijdens de Ode aan de Gelderse Poort dagen in september al enige malen mocht laten zien, heb ik met opzet niet op fotopapier afgedrukt. In plaats daarvan wordt ze met een beamer geprojecteerd op een groot

scherm. Mijn bedoeling is om indrukken weer te geven, met name ook van de weidsheid van het landschap. Daarvoor is weergave op groot formaat in levendige kleuren belangrijk, terwijl er bij de afdruk op een stuk papier veel verloren gaat. Je kunt bij de projectie ook mooie overgangen creëren en de beelden ondersteunen met passende muziek.

De fotoserie wordt elk jaar ge-updated met nieuwe beelden, naar ik hoop ook verder geperfectioneerd. Ook dit jaar zal een nieuwe versie tijdens de "Ode" worden gepresenteerd.

Als je mijn foto's bekijkt zal opvallen dat ze niet documentair van karakter zijn, niet een 'waarheidsgetrouwe' weergave. Ik wil de indruk weergeven die het onderwerp op dat moment OP MIJ maakte.

Mijn werkwijze is vaak de volgende:

Als ik in een mooi gebied, natuur of anderszins, rondloop schakel ik de 'kijk-modus' in: aandacht besteden aan wat zich voor (en achter) je bevindt, je laten treffen door aantrekkelijke thema's, kleuren, mooie structuren. Als je zoiets vindt wordt er een foto gemaakt, maar daarna neem ik de tijd. Een aantal dingen worden meteen heroverwogen: mijn standpunt, de achtergrond, de compositie, ben ik dicht genoeg

bij of moet er meer in beeld komen (meestal niet). Zijn er dingen die de aandacht afleiden van het hoofdonderwerp en kan ik die vermijden. Is de lucht interessant of kies ik voor een ruime voorgrond. Ik maak dan een aantal foto's zodat ik (ook achteraf) mijn keuze kan bepalen. Die 'kijk-modus' kost veel energie dus dan een stukje verder wandelen naar een volgende mooie plek.

Thuis volgt de afwerking, waarbij ik mijn bedoeling met de foto over het voetlicht probeer te brengen, soms door iets te accentueren, soms door accent te verminderen. Hard, zacht, verzadigde kleuren of meer aquarel, scherper of iets onscherp.

Op die manier probeer ik mijn manier van werken te perfectioneren. Maar de onderwerpkeuze blijft het belangrijkste. Ik blijf dus op zoek naar landschappen, dingen, dieren, mensen, waarmee ik iets kan maken dat gezien mag worden.